

FRANCIJA od 24.5.2013 do 14.6.2013

Potepanje z avtodomom po severni Franciji. Ogledala sva si WW1-Some, stene, WW2-invazija Dan D, peščene plaže, Rdečo obalo, ogromne skalne balvane, bretonske kamnite hiše na plažah, divjo obalo Bretonije, megalite, gradove Loire, vinsko pokrajino Alzacijo na meji z Nemčijo. In še veliko drugega.

Letos sva že drugič najela avto dom za letni dopust. Prvič Danska, letos severna Francija. Malce obujat spomine in ogled stvari, ki sva jih izpustili prvič. Izbira avtodoma je problem. To velja za mene. Planiranje dopusta pa sproščujoča stvar po službenem času. Rezultat tele počitnice.

Petek hiter odhod iz službe po avtodom na dolenjskem. Hiter (prehiter) prevzem vozila in gremo.

Na kratko. V dežju polnil vodne rezervoarje, popravlja mehanizem za spuščanje odpadne vode, tri generacije opremljale avto dom z skoraj vsem(!) potrebnim, večerja v kitajski in spanje na Jesenicah ob 22:00. Jutri gremo na konec Nemčije, pa sem želel narediti brez napetosti.

2 sob 663 km JESENICE VOŽNJA AC DE

Zjutraj je bilo malce hladno. Sveži slovenski kruhek in naprej. Počasi sem začel spoznavat kako čutim avto dom. Super. Draga je takoj rekla, da se moram na to cingljanje in škripanje navadit. Noben problem.

Na poti skozi Avstrijo sva opazovala lepe zelene travnike pokrite s snegom. 25.5 2013!

No in po tunelih je sneg bil še na cesti. Tista steklena vodna brozga. Pa smo še to preboleli.

Med zbiranjem informacij sem prišel do tega, da okoli Chiemsee vsi nekaj jejo. Nisva bila še pripravljena za kuhalik! Je pa zato na (N47.81944 E12.11680) ogromna prodajalna pohištva z restavracijo v zgornjem nadstropju. Parkirni prostor – v soboto – komajda dobil. Cena se kreira na osnovi velikosti krožnikov – sta samo dve velikosti in ceni. Mislim da 5€ in 7 €. Lahko vzameš ali namečeš kolikor hočeš. Le malo stvari ti da kuhar z druge strani. Oči večje kot trebuh. Do (N48.80853 E8.18153) na avtoceti nobenih posebnosti.

3 ned 504 km AC DE VOŽNJA BELLICOURT

Plan cca 500 km. Nisem želel v Francijo z brezplačnim trajektom. Malce me je bilo strah, da se kaj ne zgodi. Most, preko katerega sva želela v Francijo so nekaj obnavljali. Tako sva po Nemčiji nadelavala pot in spotoma kupila kruh in francoske (!) rogljičke. In slaščice so pustile svoj pečat na celem potovanju. Peljala sva se mino Saverne-ja, mimo dvigala za barke, ki vozijo po francoskih kanalih. V glavnem po

hitri cesti. Kar lepo je šlo. Kot mnogim mi pot pomeni prav toliko kot cilj. Tako avtocest ni bilo do ponovnega srečanja z Nemčijo čez 20 dni.

Po področje je znano po Maginotovi liniji, katere ogle sva žrtvovala za ostali del potovanja.

Do Laon-a brez posebnosti in planov. Stari del mesta je na hribu na katerega vodi vlakec (?). V glavnem v nedeljo ni delal. Sva se pa zapeljala gor. Toliko, da ubijeva monotonijo dneva.

Skoraj cela pot po hitri cesti, cca 90km/h s točno 462 krožnimi križišči. Tale o križiščih je laž. Mogoče jih je bilo malce več.

Prvo spanje v Franciji. (N49.66076 E3.34928). Informacije o počivališčih itd za avtodome sem dobil na strani <http://www.campingcar-infos.com/index1.htm>. Stran je seveda SAMO! v francoskem jeziku. Na njej sem dobil skoraj vse potrebne informacije, res veliko informacij. S plačilom cca 15€ z USB ključek pa imaš celotno bazo vedno pri sebi, brez internetne povezave. Prav lepo so postajališča opremljeno s podatki.

NA počivališči točno tako, kot je opisano v omenjeni strani – parking, wc, tuš,.. zastonj. Res obvezna stran, če planirate izlet po Franciji.

Pred spanjem pa sprehod in žurka v mestu. Prišli so tisti potujoči, ki imajo en kup iger na srečo, pa cukr peno, vrtiljaki, ringlšpili pa ne vem kaj vse še. Mladci so razkazovali moči na enih avtomatih, starejši so uživali v živi glasbi in spremljajočo, plesni skupini ... Ta glasba me bo preganjala celo življenje.

4 pon 187 km BELLICOURT SOME WW I TREPORT

Takoj po kavici sva natočila vodo. In avtomat mi je požrl 2 €. K sreči je bila zraven zgradba komunale. In fantje so takoj odprl napravo, potegnili nekaj cevi. Sigurno se naredili še kaj, ker stvar je delovala. Najprej ogled tunela s plovnim kanalom, ki ga uporabljajo tako turistične kot tovarne(!) ladje. Kanali so namreč zakon v Franciji. Turistična atrakcija kamorkoli prideš. Tudi tujci pljujejo po njih, če le barke ustrezajo po dimenziji in imajo plačano pristojbino. Tunel je dolg cca 5,5km in barke – ker ni prezračevanja – barke vlečejo z vlačilcem.. 2,5 ure traja. Dopoldne enkrat tja in nazaj in popoldne enkrat tja in nazaj.

Sam sem si želel ogledati to področje. Some. WW1.

Južnoafriški spomenik Delville Wood

Široko travnato pot zapre kamnita stena s kamni iz severne obale Francije. Ko jih vidiš so bele barve in nič kaj zanimivi. Notranjost pa je iz osteklenele črne snovi. Na zunanji strani beli, na znotraj črni.

Sam park leži na področju, ki je bilo v samem srcu najhujših bojevanj na fronti. V parku pa še zmeraj stoji drevo iz časov bojev na Somme-i. Edino!

Vselej pa boste videli spominsko besedilo o zadnjem aparthadovskem predsedniku Pieter Willem Botha, ki so ga klicali Die Groot Krokodil (jezik Afrikaans).

V parku sem prvič videl ekipe, ki obnavljajo pokopališča.

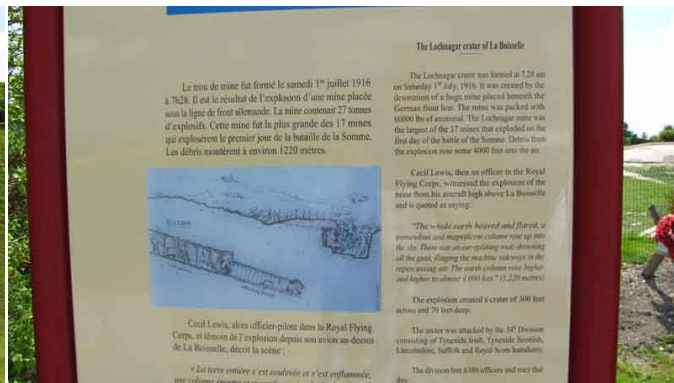

Ogledala sem si spomenik prvi uporabi tankov v bojevanju, prijeten kafič, muzej z predmeti iz I vojne,

Lochnagar Crater

ostanek eksplozije največje podzemne mine, ki so oznanile začetek bojev na Somm-i. Podzemnih min je bilo 19, dve nista eksplodirali, eno je aktivirala strela. Žrtve med domačo živino, o zadnji pa se nič ne ve. Drugo največjo eksplozijo pa pogosto prikažejo med posnetki bojev I. svetovne vojne ali bitke na Some.

Albert.

Največje mesto na frontni liniji. Stenska slika prikazuje uničen zvonik s strani topništva Britanske vojske, ki je uničila ostrostrelsko gnezdo. Sam zvonik je kar naprej prehajal iz ene strani na drugo.

Thiepval

preko 7200 grobov, tudi tistih – ustreljeni ob zori

Canadian caribou memorial

Tu so najbolj jarki najbolj ohranjeni.

Pokopališča, ki so dobesedno med polji in obisk je možen le peš imajo nagrobnike za kristjane, žide. Mogoče se najde še kašna vrsta. V glavnem vsi enaki.

Na začetku sem misli, da je to kakšna moja kaprica – ogled tega področja, vendar se je izkazalo, da so ti kraji neverjetno turistični. Mislimi, da ni veliko ljudi, ki bi sem prišli samo zaradi sorodstvenih vezi z vojaki. Med potjo sem prvič – ne zadnjič! – doživel slabo kartografijo Garmina. Res je bilo napeto. Zelo težko bi bilo če bi srečal pešca, da ne omenim kolesarja, da o štiri - kolesnem ali nožnem pogonu ne govorim.

Dan sva končala v Treport-u – (N50.05776 E1.36221). Na vzpetini nad mestom. Prvo plačilo parkinga brez vode in elektrike. Parkiral sem na travi, ki pa je bila vsa zvožena. Na parkingu je bilo 6 vozil in vsak je imel en prostor levo in desno. Blizu je vzpenjača za spust v mesto. Izven sezone ne dela, za stopnice pa nisem bi. V mestu je zagotovo že vse zaprto. Je bil pa zato fantastičen razgled.

5 tor 164 km TREPORT STENE HONFLEUR

Na vrsti so pečine. Vsaj jaz jim pravim tako. V dežju. Najbolj so znane Dovrske pečine – Angleška stran. Nastavim vodenje na Garminu. In takoj mi javi približni prihod 12:30. kaj bova pa cel dan delala? No vsaj občutek sem imel.

Najprej je bila na vrsti cerkva nad pečino z prečudovitim razgledom. Potem pa kraji in vasi ob morju.

Paradoks. Odločiva se za celodnevni ogled pečin vendar hodim po njih in sploh ne vidim prave veličine. Človek se mora spustiti dol. In to ravno pri atomski centrali. Pot je vodila po zanimivi spiralni poti in se končala – zagotovo – z stopniščem iz 2 vojne. No ti sem si ogleda znamenite kamne (?) ki so na zunaj beli. Ta sloj je zelo tanek 2-3 mm in pokriva črno osteklenelo notranjost.

Dieppe. V dežju ni bilo kaj za početi. Krajši sprehod med hišami in po lesenem pomolu. Kosilo, sva imela na počivališču z prelepim pogledom. Nekje na poti greva skozi naselja, s starim lepo obnovljenimi hišami s prelepo arhitekturo.

Končno nama uspe priti do **Etreta**-a vrhunca današnjega dne. Ustaviva na velikem parkirnem prostoru – zastonj. Kam pa sedaj? Ja slediva enim, ki zagotovo gredo na vrh pečine. Takoj za parkingom jih izgubiva in pot nadaljujema po občutku – ki naju prevara. Pot naju vodi k enemu kmetu, ki nam pove, da če nadaljujema pot prideva čez 2 ure. Pa 2 ure nazaj!! Se obrneva in Arsena Lupena ne vidiva nikoli več. Sicer je pa tako in tako izmišljena oseba. Zaprt je bil tudi dvorec Henrika 4, tako kot mnogo drugih stvari.

Dan je bil katastrofa. Vreme, navigacija. Ni da ni. Zelo slabo nama je ostal v spominu. Pravo razočaranje. Malce naju v dobro voljo spravi veličasten most preko zaliva. V Honfleur-ju se od okoli 20h pobirava kot dva invalida. V mesto nama ne diši. Parking in voda in el. 24h plačljivo. PZA je ogromen. Po tleh luže, tako da kar težko najdeva mesto. Vendar s svojo elektriko. Nimajo jo vsi.

Slabe dogodivščine preteklega dne so ostale. Malce se potrudim in pripravim nove podatke na to nezanesljivo navigacijo. Celoten plan je bil zasnovan v odvisnosti od nje. Tudi ostala elektronika potrebuje elektriko. Ta avtodom ima že vgrajen pretvornik 12-220V kar nama veliko pomeni. Električna 220V v vsakem trenutku v neomejenih količinah. Prav vesel sem, da je draga prevzela oskrbo elektronike z elektriko. Bilo je brezhibno! Danska izkušnja je bila predraga. Takrat v avtodomu tega ni bilo, kljub temu, da se mi zdi to oena izmed osnovnih stvari

Sledijo si **Deauville** s prekrasnimi vilami, peščeno plažo, staro promenado na plaži z imeni filmskih zvezd. Tu prvič doživiva plimo – beg pred prihajajočim morjem. Sledijo si počitniški kraji, ki zaživijo samo za čas sezone. Danes je vse zaprto.

Pegasus bridge – most Pegasus –namerno bom pustil nazive v francoščini, če bo kdo iskal dodatne informacije. Zelo malo ljudi ve, da se je najdaljši dan, imenovan dan D - invazija v Francijo – pravzaprav začel na tem mestu ob 0:06. Na teritoriju Francije pred tem dogodkom ni bilo nobene druge vojaške dejavnosti pod okriljem operacije Overlord - invazije v Francijo. Tu je padla prva žrtev invazije, še preden je vzletelo prvo letalo ali odplula prva ladja iz Anglije. Uspešno so obranili in zavarovali celotno invazijsko obalo proti zahodu pred prihodom novih okrepljenih nemških enot s strani Caen-a. Ostali del invazije je bil ob 6:30. Prav tako je tu ena izmed mnogih prvo 'osvobojenih' francoskih hiš.

Arromanches les bains

znamenita obmorska vasica s ostanki betonskega invazijskega pristanišča čisto pred vrati. Najlepši je pogled izven mesta, skrit množici, levo od mesta.

La grande cale et les falaises de Fresné

Množica nemških utrdb, turističnih in takih malih skritih, namenjenih samo največjim radovednežem, svetovno znano ameriško pokopališče vojakov, mestece, ki ga najdejo najbolj zavzeti, vasice, kjer je bilo za potrebe invazije izvedeno črpanje goriva po cevi na morskem dnu, Pointe du Hoc, kjer so obalo zavzeli na res poseben način – izstrelili so vrvi na rob vrh pečine in po njih splezali do nemških utrdb, La Cambe enega izmed redkih, če ne celo edinih nemških pokopališč iz časov 2. Svetovne vojne oz. invazije v Francijo.

Spet naju je čas prehitel in s tem drugi cilj spanja.(N49.30549 W1.16132) zastonj, brez el. In vode.

Torej invazije še ni konec. Področje, ki sledi, je bilo glavno pristajališče zavezniškega padalskega desanta. Velika ravnica. Puščavski lisjak Romel, ki je dobil nalogo za zavaruje obalo Francije pred morebitnim desantom je to opravil tako, da je celotno področje poplaval. Zaradi dolgo stoječe vode kar ni bilo običajno, je področje postalo blatno močvirje, kjer si se v trenutku pogreznil do pasu. Težko opremljeni padalci so izginjali v močvirju. Muzeji, ki so na tem področju so izredno tematski. Nobene mešance iz drugih bojišč. V majhni cerkvici je vitraž, ki pri prikazuje padalca, darilo z ameriške strani. Zunaj spominsko obeležje padlim.

Zelo zanimiv je bil trg v kraju **Saint-Mère-Eglise**. Na njem stoji cerkev, ki ima na zvoniku obešeno lutko padalca v popolni bojni opremi, s padalom vred. Med desantom je eden izmet padalcev pristal na zvoniku in ostal tako ujet več kot eno uro. Potem je postal ujetnik Nemcev. Vojno je preživel in do pred nekaj leti redno obiskoval mesto. Ja tako pravijo.

Na trgu je potekal tudi sejem. Mislim, da so ga kar čakali. Vaščani so pridno stali v vrstah za ciganske pečenice dolga cca 25 30 cm. Samevale so samo stojnice s francoskim sirom.

Veliko cest je poimenovano z imeni ameriških vojakov, padlih v času invazije. Spominsek plošče opisujejo takratne dogodke in se zahvaljujejo, poveljnikom čet, ki so vodili osvoboditev v času invazije. Običaj je bil, da so francoske družine, ki so prav tako izgubile svoje, posvojile padle ameriške vojake in poskrbele za njihov pokop in vzdrževanje grobov. Le te so potem združili v skupne grobnice.

Na sploh je na področju invazije ogromno obiskovalcev iz Amerike. Jih prepoznaš po govoric. In še čas datuma obletnice je bil blizu. Kar nekaj uniformirancev in opreme je bilo videti v gibanju.

Pot okoli rta nima preveč zanimivosti. Na vrhi svetilnik **Gatteville-le-Phare**, v Cherbourg s strani nemškega oficirja ranjen kip Napoleona, nuklearna podmornica Le Redoutable na suhem - 16 nuklearnih projektilov z dometom 3000 km – možen ogled in slikanje. In zopet GARMIN. Ja moram povedat, da sem po 7 letih spoznal kako je taka naprava lahko nevarna. Uporaba je zelo zahtevna. Naju je peljal v ulico, po kateri pri nas še koze no hodijo!

Na zahodni strani so veličastne peščene plaže. Za kopanje. Ne še. Na eni sva ostala na celo urnem sprehodu. Počasi se zamuda nabira. In spet prestavila mesto spanja. Najlepše spanje na celi poti (N49.37237 W1.73661)

8 pet 222 km GOUVILE SUR MER SANT MALO ERQUY

Danes bi rada nadoknadila zamujeno. Še dobro da sva Mont San Michel že videla, če ne bi tenko piskal. Vseeno pogledam novo ureditev. Še preden se dobro približava, že ogromna parkirišča, postajališča in veliko vozil. Grem do zapornice. Še veliko je do znamenitosti. Torej, izkoristi ko se ti pokaže priložnost – je moj komentar.

Zapeljeva so med vrtove. Intenzivna pridelava solate. Na ogromnih površinah, pa vseeno vsako pokrijejo vsako glavo solate s plastičnim zvonom, ki omogoča kondez vlage preko noči in tako zalivanje solate.

Malce naprej se odločiva, da se sprehodiva po plaži. V daljavi galebi in koli, ki štrleči iz vode označujejo pot, narejeno iz školjk. Začne se plima. Ni mi nič všeč. Greva nazaj in srečava trop ovac s dvema pastirskima psoma. V daljavi pa zanimiv čoln s kolesi. Ogromna aluminijsta motorizirana stvar. Bog ve, če so kaj AD. Pa tako pazim, kje parkiram, tikaj pa vem, da je stvar na tesnem. Dokler je voda nizka gre naprej po kolesih, potem z eliso do ostrig. Ja tudi te smo poizkusili, pa jabolčno vino tudi.

Vsi trdijo, da so njihove ostrige najboljše. Malce zaškripa pod zobmi, če so slabo pripravljene. Cena 10 € - 8 ostrig (dve vrste po dva kosa), steklenica jabolčnega vina, dva kruha z maslom. Super! Ker je morje nizko, se školjčiče – ostrigarsko – lepo pokažejo. Vendar je pot le preozka in prepoved za avtodome. Gremo pa na Pointe Du Grouin. Lepa sprehajalna pot.

Ob obali do **Sant malo** – parking (N48.64832 W2.01449). Moja draga je na youtube videla, kako bežijo ljudje z otočka med plimo. Sedaj so to pot povišali in se lahko vračajo kljub visoki plimi. Reševanja niso potrebna. Mesto kar razočaranje. Bolj turistično kot Turistični urad. To ni za naju.

Spanje v Erquy (N48.62139 W2.47236) plačilo, voda extra, el. extra. Še malce plaže in vrnitev plime.

9 **sob** **173 km** **ERQUY RDEČE SKALE LANNION**

Danes gremo na prve kamnite hiše. Eden izmed ciljev potovanja. Pot postaja prav zanimiva. Bretonska arhitektura. Vedno pogosteje srečamo zalive, ki so vidni do blatnega dna ob oseki. Kar pogosto zavijeja na obalno cesto in občudujeva barke, nabiralce školjk, vikende...

V **Saint-Quay-Portrieux** zapustiva AD za 2 h na brezplačnem prostoru, ki je namenjeno tudi prenočevanju avtodomov. Veličasten sprehod po samem robu pečin. Ogromne plaže ki jih ločujejo še večji skalnati balvani. Malce po plezava. Ob vrnitvi vidiva kopalce, rdeče od mraza! Zjasni se in prav lepo postane. Voda se dvigne in pot morava nadaljevati po stezi in ne več po plaži.

Po sprehodu se odpeljeva do kamnite hiše na obali. Lepa okolica temnih skal, fantastične barve. Nočeva še oditi naprej. Cesta naprej je kar ozka, med hišicami.

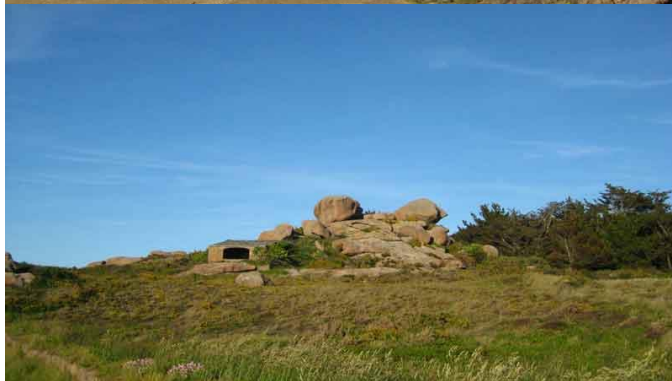

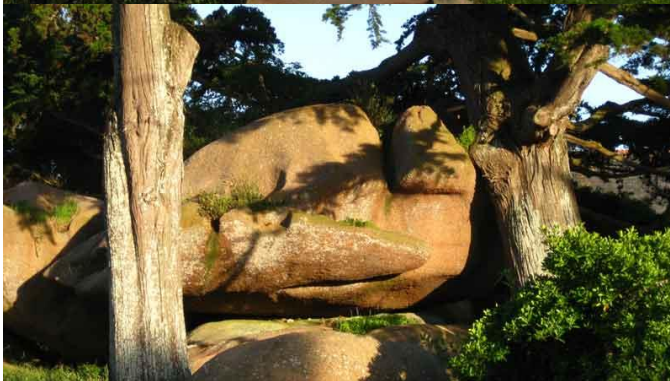
Plimovanje je kar izrazito in v zaliv postavijo obzidje, na sredini eno vzeli. Okoli vrzeli postavijo kamnito hišo in imajo mlin na morju. Med sprehodom zopet opazim avto. V njem se prevažajo upokojenci in sam iz njega opazujejo okolico.

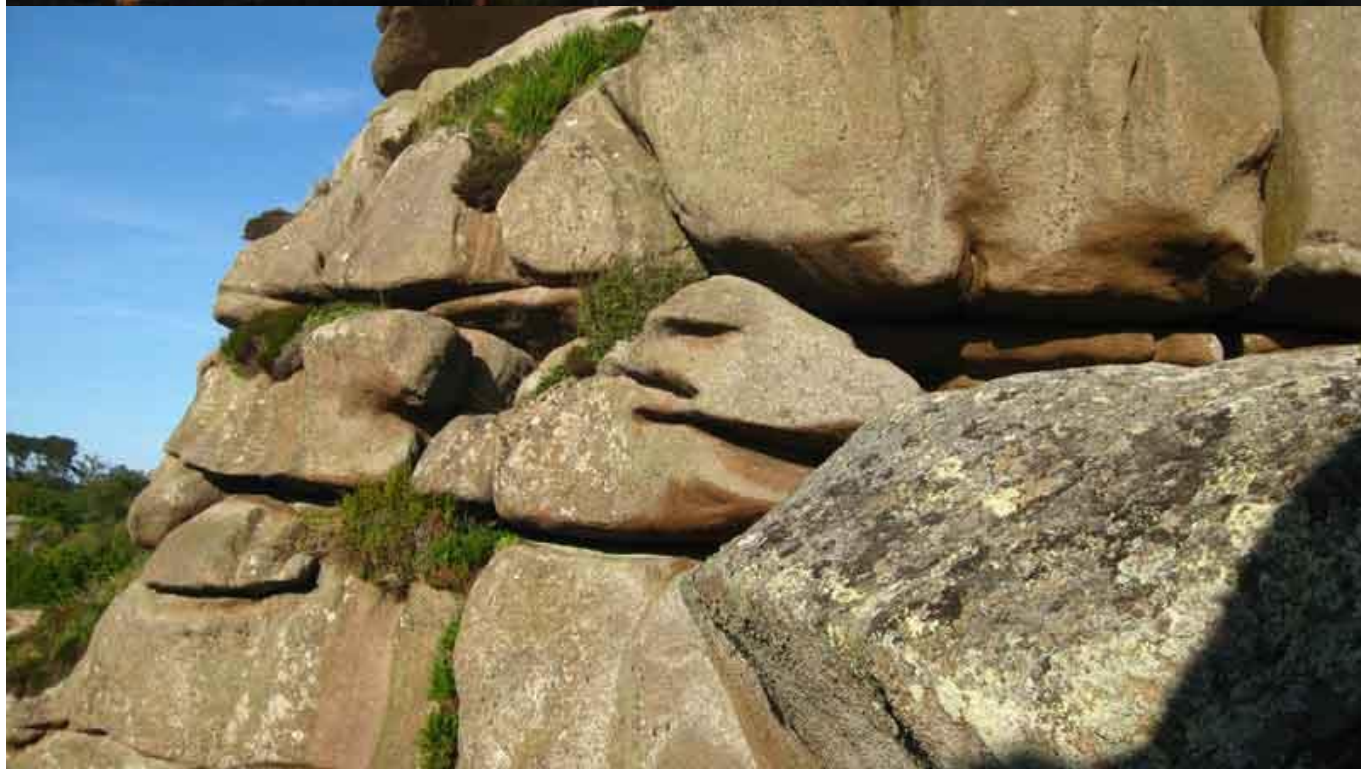

Pred nama je **Tragestel**. Današnji cilj. Parking je na parkirišču veleblagovnice (N48.82236 W3.49719). Pridruživa se dvema AD s upokojenci na robu parkirišča. Čaka naju 3 h sprehod ob obali - Côte de Granit Rose. Najprej skozi ozko pot med skalami, ob obali s kapelico na plaži, mimo rdečih kamnitih balvanov do svetilnika in naprej. Oblike skal so neverjetne. Zavite, brez ostrih robov, tvorijo neverjetne oblike. Velikost nekaterih dosega ali presega velikost hiš. Tri ure premalo. Zanimiva obala se razteza po dveh polotokih. Videla sva $\frac{1}{2}$ enega, torej $\frac{1}{4}$ vsega. Se spleča ostati dlje. Ko se vrneva vidiva, da je na drugem delu parkirnega prostora organizirano mesto za avtodome. Pa saj tu nisva sama.

Postaja topleje. Odpeljeva se še malce skale pogleda. Zopet kar ne moreva iti naprej. Prvič vidiva Alle coverte. Skupino ogromnih ploščatih kamnov, ki tvorijo zaklonišče (?) Tudi vodnjakov je vedno več.

Počasi za krajši čas zapuščava obalo in se usmeriva v notranjost. Nekaj praznih vasi. Vse skupaj bolj domače, prijetnejše. Pri postaji za polnjenje pitne vode prvič oprem AD. Mi je všeč, če se avto sveti (!). Ko zapeljeva avtodoma na parkirno mesto, že mimoidoči: Olala, oooooo, eeee. Avtodom pušča vodo. Boh ne daj, da umazano! Ne, preveč sem pitne napolnil pa se je čez prelilo. Pa pušča tudi ne. Lisa je pa res ogrooomna. In to vse zato, ker sva hotela videti en stari zapor.

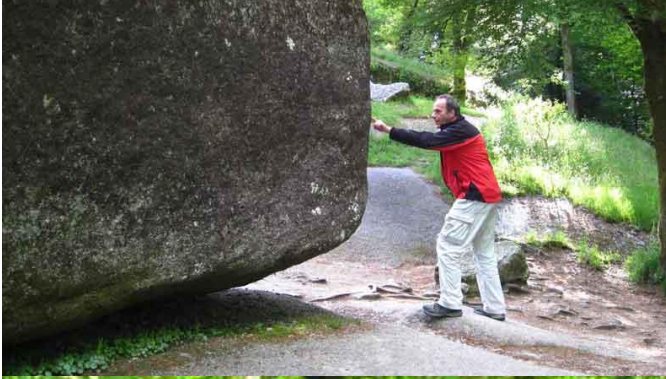
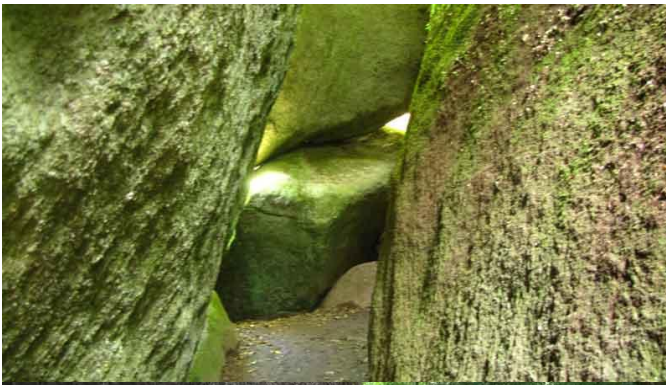

Bretonske hiše imajo mogočne dimnike na strehi pri strani. Tako pri moderni gradnji upoštevajo arhitekturo, funkcije dimnika pa ni. Pa tisti psiho barv pročelj tudi ne. Bog ne daj.

Huelgoat. Pakirava ob jezeru in brž k novi posebnosti. 2h sprehoda med ogromnimi skalami. Ja zopet. Vendar so nekaj posebnega. Bogu za hrbtom, 50km iz poti/obale. Vredno vsakega časa in centa. V nekakšni potočni dolini, obrase z mahom, v ogromen parku, z gozdovi, potokom, rudnikom ... Večerja vrhunska, z roze. Sva se kar malce razvadla. Spiva ob jezeru (N48.36125 W3.75603). Zastonj.

Najprej sladice in potem kruh! Nazaj na obalo. Mesto **Morlaix**. Velik železniški most in lovljenje morja v pristanišču. Zagotovo 4 m v višino.

Ne vem če sem že omenil. Artičok kolikor hočeš. Sam če si dovolj hiter. Drugače pa te velike površine pobirajo strojno. Stroj-traktor je dvignjen visoko nad tlemi cca 1,2 m. Toliko, da poreže glavice. Podoben je tistim vozilom za prevoz in raz/na tovarjanje kontejnerjev ali zabojnikov. Torej dobiš jih hitro. Priprav pa je – vrenje v vodi najmanj 1h. In še potem je za jest samo 1cm do 2 cm listka na mestu, kjer raste v glavici. Sam namreč obožujem artičoke.

Plaža **Kerfissien**. Eni se kopajo. Hvala za povabilo.

Pa še: **Plaža Plouescat, Phare de Pontusval, Kerlouan.** Španje (N48.36521 W4.76659) zastonj.

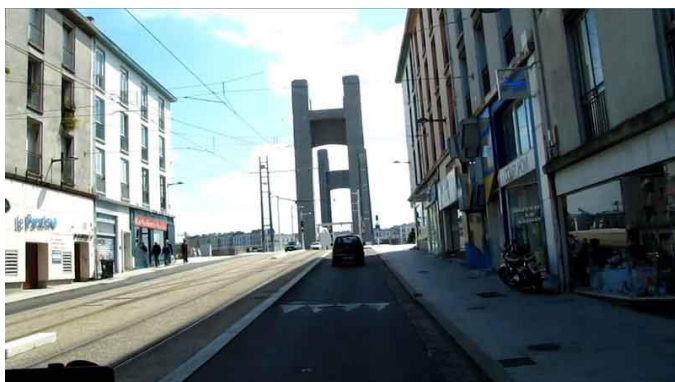

V veleblagovnicah je največja vrsta pri morskih dobrotah. In to pri ta živih. Pa še za alge se pokaže interes. Akcije, ugodnosti, pokojnina., -10%. Kar vrsta je. Za naju več kot zanimivo.

Garmina sem se navadil. Prav lepo mi kaže kje je voda, spanje, plačilo storitev, zanimivost, hrana, PZA, elektrika Nenadoma tramvaji na cesti. In to moderne oblike. Voziva se skozi tehnološko izobraževalni center. Tehnopol, Telekom FR, Tele 4, Univerza biološke raznolikosti (!) Univerza Brest. Prav močno zastraženo, mislim ograja.

Hočeva na Brest. Ne gre. Greva skozi, saj je tu vse skozi center. Pri obnovi naredijo izredno ozke vozne pasove, kot nekakšen kanal z 2 cm betonskim pločnikom. Vsake toliko čas je postajališče tramvaja in cesta naredi manjšo kačo. Toliko, da upočasníš in s kolesom povoziš majhen robček - vogalček pločnika. Grrrr. Brst zapuščava po novem mostu, stari je samo za plešce.

In prva kalvarija. Ja ta je novejša z izrazitejšimi liki, drugačna kot pri nas. Trikoten tloris z nadstropji ki imajo na zunanji strani svetopisemski prikaz.

Malo dlje si ogledava gojišče rakov, jastogov. Tudi tu imava neustrezno posodo za 40€ jastoga. Toliko stane surov, vendar živ(!) jastog za dva. Mislim, da bi bili za mene premalo, kaj šele za oba. V zalivu za gojiščem pokopališče vojaški ladij. Pot okoli zaliva pripelje čisto do njih. Lahko se jih dotakneš ali kaj odvišeš z njih.

Ja vsaka skupina posebnežev zatrjuje da oni niso to pa to, temveč je to način življenja. To velja tudi za AD, ki se tu pozdravlja. In notri sami upokojenci. Sam še nisem, je pa videti da so le malce starejši od naju. Pa samo dva notri, da o psu ne govorimo. Ko primerjava najin avto dom na počivališčih, spada v srednji velikostni razred, kljub temu, da sem doživel manjši srčni zastoj, ko sem pri prevzemu v živo videl kako velik ja najin letošnji AD. Edini prostor, ki nama ga je uspelo zapolniti je bil zamrzovalnik nad hladilnikom. Ločen od hladilnika, prosim.

Prvi menhirji v **Camaret sur mer**. Plaža **Pen hat**, rt **Pen Hir**, muzej bitke za Atlantik, rt **de la Chevre** (crozon).

Pri vsakem nakazilu z kartice dobim obvestilo, koliko mi je bilo vzeto »dol«. Nič novega boste dejali. Da vendar je bilo obvestilo, da mi je bilo vzeto še enkrat toliko, kot je bil račun. In ene 15 min je bilo kar napeto, ko sva reševala z banko. Ja saj se je dobro izšlo, vendar na začetku je bilo pa vroče. Spanje pred planom (N48.04177 W4.48599)

Najprej ogled mesta, kjer bil plan za spanje. **Cap Sizun.** Škoda!! Nekaterim je uspelo prenočiti. Vendar še spijo, tako sva sama na sprehodu ob pečinah. Na morju sata ribiča kar nekaj časa vleka vršo ven. Nisva dobila občutka, da sta kaj ujela. Vse sta metala v morje. Je bila pa v neposredni bližini čer, okoli katere se je morje penilo. Ona dva pa kod da ni nič. Ob povratku avtodomarji še vedno spijo. Vožnja ob obali je prijetna.

Nobenega prometa, bretonski vikendi, vasice. Narava kaj češ. Kmalu prideva na področje, kjer intenzivno gojijo, pridelujejo rože. Vse je že pobrano. Le ena »njiva« ima suhe uvele rože. Je pa zato ogromna. V kraju **Tronoan** si zopet ogledava tipično kalvarijo ob skoraj 600 let stari cerkvi, redki bretonski kapeli iz kamna.

Pa še do nemškega bunkerja na velikanski peščeni plaži. Valovi so fantastični. Pa saj so surferji zraven. Prijeten sprehod. To, da je Francija kraljestvo krožnih križišč že najbrž veste. In v vsakega postavijo lokalno značilnost. Tako sem že videl sirkove(!) metle, cel mini vinograd s trto in zidanico (!)

Concarneau, že prvič v planu. Mesto, trdnjava, otoček, sardine, piškoti, obzidje... Spet sva doživela obvoz po francoskih ozkih ulicah. Ko le končno prideva v center na glavno ulico vidim, da je le ta slepa ulica zaradi gradbišča. Kaj hočeš, je bilo pa parkinga kolikor hočeš. V centru, zastonj. Prelepo, da bi bilo res. Do same trdnjave 5 min mino trgovin.

Trdnjava sama katastrofa. Sami štanti, sploh ne vidiš pročelja ali arhitekture. Sva se obrnila in šla. Ampak samo do trgovine s piškoti. Na eni strani ogromno vrst piškotov, na drugi strani – ja prav imate – ogromna vrsta čokoladnih. Na koncu pri steni pa še mešanica obojih. Pa so spet darilca. Piškoti so bili trdi, dobri, sladki, z lešniki, z rozinami, okrogli, debeli, v kovinski škatli, podolgovati, preliti, v pletenim košarici, na vago, mešani. Kepica sladoleda pa po 2,2 €. Je klasičen del mesta lepši sploh južni, obalni del. Še malce na obalo, saj zato smo prišli potem pa nazaj v Pont Aven. Najlepša hiša je javni WC. Lep sprehod ob plovnem kanalu, ki gre vse do morja. Bunkerje nemških podmornic smo pa zgrešili, pa pokopališče bark, pa.... Še nekaj obale, pa spanje (N47.71153 W3.29878)

14 čet 223 km RIANTEC KAMNI + MOČVIRJE PRINQUIAU

Francozi so si za svojo specialiteto izbrali tudi palačinke. In v trgovinah je prostor namenjen za njih res velik.

Glede naravnih znamenitosti so danes na vrsti megaliti in menhirji, alle couverte, dolmi (?) Res imponantna zapuščina. Na tem teritoriju, okoli **Carnaca**, je gostota še posebno velika. Potreben je pogled načrta ali pogled iz zraka da vidiš veličino. In potem so ljudje kar presekali to enormno veliko področje s cestami in naselji. Področja, ki so ostala z lahkoto povežeš v enotno obliko. Kam so potem dali te kamne, ki jih ni več? So namreč pre pre veliki, da bi jih človek v celem kosu porabil za sebe. Za naju so bili najlepši – po vrstnem redu: **Alignements de Kerzerho**. Parking ob cesti, kar velik. Prosto se sprehajaš med kamni, ki so relativno na gosto posejani na spodobni površini. Del teh kamnov je tudi tabel du Scacrefise. Mesto žrtvovanja.

Pa le malce naprej in stran od ceste **Cromlech'h de Crucuno**. Tesno ob hiši prazgodovinski objekt. Za mene prekrasen. Viden tudi s starih slik.

Naprej v gozdu je **dolmen de Mane Groh**. Med drevesi postavljeni kamni. Res impresivno. V bližini zamočvirjeno jezero.

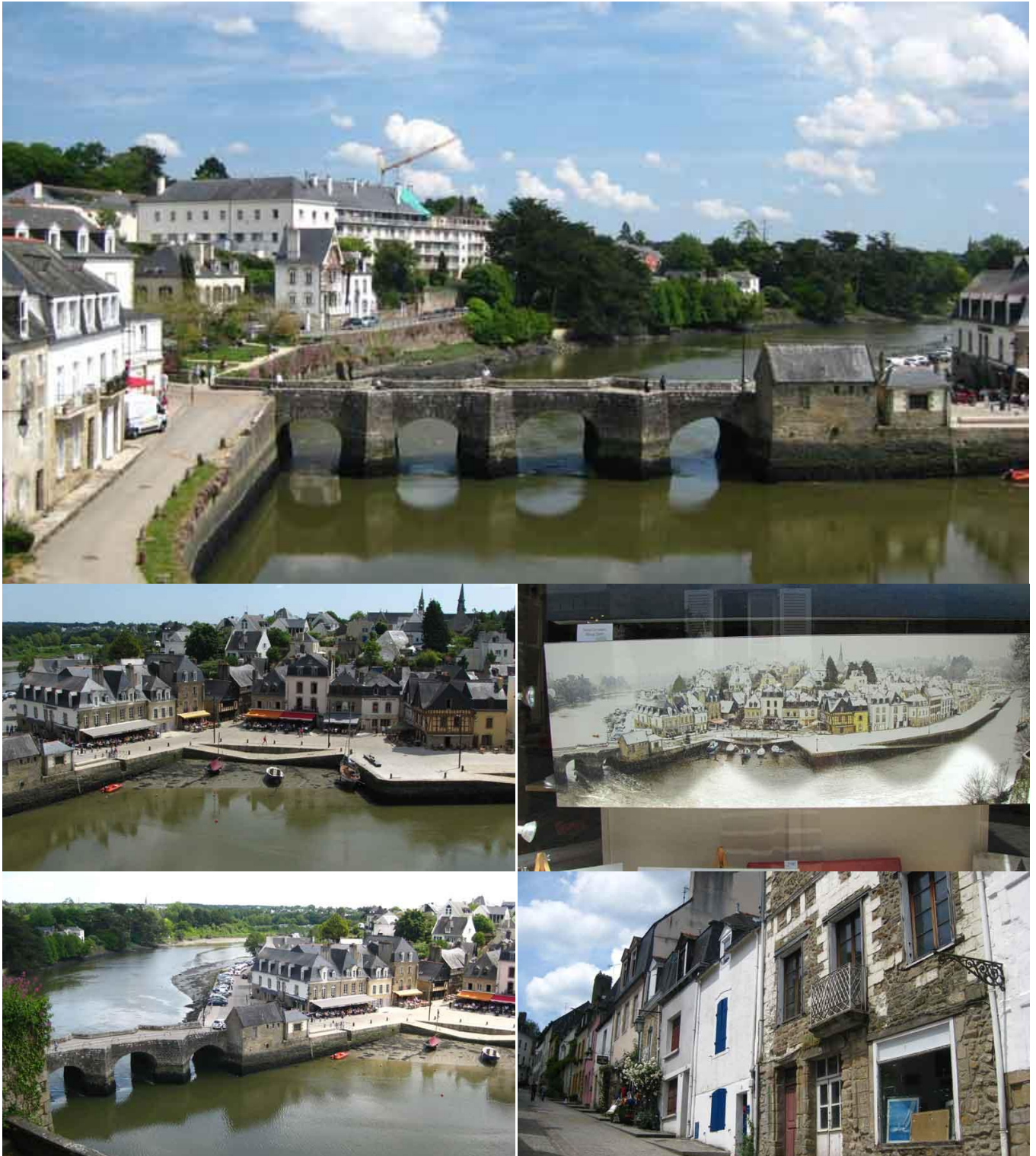
Imate še čas? V tem okolju se da narediti sprehod 10 km dol z vsaj 8 specifični mesti in megaliti. Mnogo lepše kot bolj znani megaliti Carnaca, ograjeni na ogromen področju, možen le vodeni ogled, ki pa je z razlago.

In da ne pozabim. Na polotoku je največji na svetu (?) ki pa je v treh kosi.

Auray in Frenklin.

Ne Franklin D. Roosevelt predsednik ZDA, ampak izumitelj Benjamin Franklin. Najbolj je zanimivo pristanišče in zadnja odločilna bitka v 100 (!) letni vojni v bližini mesta. Lepo in privlačno. Arhitektura, ulice, lokali zunaj, ljudje za mizami. V eni izmed ulic sva opazovala kuhinjo in umetnine kuharjev, kako rišejo(!) po krožniku. V eni izmed izložb sem videl sliko, narejeno na osnovi fotografije. Prikazuje pa mesto ... pozimi. Ja je bilo lepo in romantično tudi pozimi. Ko sva parkirala je bilo to na manjšem parkingu. Lepo sem parkiral in vedel, da me bo nekdo zaparkiral. Ko sem se vrnil je bil zraven parkiran kabriolet, z medvedkom na vzvratnem ogledalu. Kaj češ. Ampak s pomočjo moje drage sem vzvratno (!) brez enega samega popraviljanja (!) in vožnje naprej (!) zapeljal iz parkinga slalom(!). Mogoče se vam mojstrom to ne zdi nič, vendar sem sam bi drugič za AD, pa še velik je bil. Za kosilo nama je plina zmanjkalo. Ali ni zanimivo, da plina zmanjka takrat, ko kuhaš. Hladilnik so mi priključili samo na plin, ne na automatic.

Plage de la Mine D'Or je res barvita. To je pa tudi vse. Vsaj za naju, ki se v tako mrzli vodi ne kopava. Kopajo se samo otroci. Soline, ja malce drugače kot pri nas. Bolj zaprto in z bregovi. In ogromne. Muzej zaprt, zato pa sprehod prijeten. Mir, ptiči. Tu pa bi bilo lepo prespati! Ne vem ali soline propadajo ali jih oživljajo nazaj. Seveda jih večine ne deluje. Danes sva videla veliko, ogromno. Prispeva na točko, kjer bova prespala (N47.26740 W2.45383). Polno, 6 francozarjev je okupiralo za več dni. Ob vodi, wc-ju in ob plaži. Zastonj. Prestaviva se na drugega, zadnje mesto (N47.27035 W2.46141). Postaneva kar atrakcija, saj so tablice predvsem francoske. Za večerjo nekaj sladkega. Res znajo, pa še velika izbira je. Večerni sprehod ob obalnih vikendih z bazenom in ogromno parcelo do obale.

Zapuščamo obalo in gremo v notranjost. V vasi nama jutranji pijanček pokaže posebnost, ki pa je midva ne vidiva. Nekaj v zvezi z uro, podrto cerkvijo in zastavo. Časa vedno premalo, zato se ob obali namesto sprehodimo prevozimo po enosmerni cesti, ki omogoča razgled tudi vozniku. Obala se iz morja takoj dvigne za 6 do 10m. Presekajo jo pa zalivi v skale.

Že smo v močvirju. Najameva čoln in 2 h veslava. Voda je nizka saj se v rjavi vodi sluti dno. Tu in tam koze ali konji na zelenih otočkih. Splašiva kar nekaj ptičev. Zagotovo kakega posebneža. Mir, stran od turističnega ogleda. Potniki v sosednjem čolnu so čisto iz sebe, ko nam pot prečka družina gosk. Le te nam kasneje nastavijo zasedo na cesti in naju ne spusti dokler jim z lahkim srcem ne dava pol kilograma kruha. Res so naučene.

Kerhinet bi naj bila avtentična vasica. Slamnate valovite strehe, močne modre in rdeče barve. Obiščeva jo, ko je dnevni odmor. 1 uro jih ni. Francozi obiskovalci, imajo tudi malico. Še ena Alle ouverte. Za kosilo greva jesti ven, kjer še zmeraj ponujajo dnevno malico 12 €. Vzameva dve vrsti. Tista, ki jo dobi moja draga je boljša. Jaz stacke, ona 3 vrste morskega, krompirček in kisli zelje(!). Spijeva še dva monaka - radler z malinovcem. Čez cesto lokal Saboterjeve palačinke. Verjetno je sabotiral nadev, saj je lokal videti zapuščen. Zapeljeva se naprej skozi močvirje.

Vsake toliko časa se pojavi naselje, ki iz zraka kot rakasta tvorba. Imam občutek, kot da so jih sem izgnali ali pa so zbežali. Vendar hiše izrazito tipične in prekrasne. Sediva v avtu, s prekrasnim razgledom, jaz delam draga uživa. Pa saj jaz tudi! Sva že v dolini Loare.

Ne gre in ne gre po planu. Zjutraj poženeva navigacijo s potjo za ta dan. Lepo nama javi prihod – samo vožnja - na cilj med 12:00 in 13:00. Še nikoli nisva prišla pred 20:00. Torej vsak dan nama ogledi požrejo dodatnih 7 do 8 h – skupaj cca 12 h. Saj ne da mi ni všeč, sam se nabira. S parom iz Francije, ki je bil v Benetkah – skupaj 12 dni na poti - rečemo eno z rokami in po angleško. Lepo mesto za spanje (N47.23810 E0.12640)

16 sob 108 km CHATEAU VILLANDRY GRADOVI CHATEAU CHAMBORD

Mimo kar nekaj gradov sva vozila. Je pa v na tem teritoriju drugačen priključek za vodo kot smo ga navajeni mi. Tako da je bil malce problem. Sva morala uporabiti prav določene postaje. Ena je bila pred vhodom v kamp, vendar prodaja žetonov na drugem koncu mesta. Vrtar kempa nama je za 15 € ponujal quick stop. Izpust vode, polnjenje rezervoarjev, wc. Stroški polnjenja vode so 2€. Žeton, denar ali kartica. Te zadnje nisva doživela. Žetoni so, za enak tip postaje, enaki po celi Franciji. Se splača takoj kupiti enega več, za rezervo.

Češnje so bile po 8€. Pridelovalci imajo velike hladilne omare, kjer samopostrežno nabiraš zelenjavo. Mislim, da jo kar ene tri dni pustijo notri – hitra ocena po izgledu. Videla sva tudi prebivališča v peščenih stenah. Ne najbolj znane, ampak take, ki imajo zunaj števec za elektriko. Zraven pa normalna hiša s kapelico.

Ogledala sva si **Château de Villandry**. Ja bil je zanimiv. Največ obiskovalcev se nas je trlo pri mini stranišču za otroke! Tudi vrt je bil ves zelen. Od solate in z zelo malo rož.

Pa seveda **Chambord**. Grad je zelo prazen, v primerjavi z Château de Villandry, veliko prostorov (nedosegljivih). Gromozanski. Zunaj je policija 'matrala' enega lipicanca. Pa smo le izpolnili normo za gradove. Tu sem zopet imel resne težave z navigacijo. Predolgo sem vse skupaj zaganjal, tako da je med tem iz hiše prišla starejša, debela, skorajda neokretna lastnica zemljišča in me z mahanjem z berglo le napodila. Saj mi lahko v tem njenem transu poškoduje AD in adijo 800 € varščine. Res sva bežala. Spanje, ja ja seveda, izven plana. Vaški ribnik z vsaj 15 AD. Ker ni prostora ga zapeljem bliže k ribniku. Nenadoma se ob meni pojavi francoz in se le dogovoriva, da tu ni varno parkirati, ker je prepovedano. Baje policiji hodijo in popisujejo. Kaj pa tisti ta drugi? Ja tisti je pa že malce dlje. Seveda premaknem AD in vidim, da je bil dobri francoz iz tistega AD kateremu sem delal senco oz. zastiral pogled na ribnik. Sedaj je že 2:0 za francoze. Spanje brezplačno (N47.59789 E2.02553)

17 ned 345 km CHATEAU CHAMBORD GRAD+POT LANGERS

Danes samo vožnja. Spet obvozi. Atomske elektrarne kolikor hočeš.

Kot sem že omenil, so plovni kanali v Franciji zakon. Tudi mene srbi ena vožnja.

Ko sem se nekoč pozanimal, naj bi vožnja po kanalu z cca 14 zapornicami – med njimi Bezires (?) kjer jih je na kupu 7(8) – trajala 1 teden. Kako pa potem nazaj? Ja, 2 ure z vlakom! Stvar mora biti super. Spet bo prostora za 10 ljudi, pa samo midva gor!

In ker kanal pelje kakor pride, so tu tuneli – že videl - in mostovi. Enega takega sva si ogleda v Briare. Bila sva kar zgodnja, tako da so prvi šele začeli. Okoli 6 jih je bilo. Vhod v/na sam most je izredno sramežljiv. Moraš pač zadeti ožino kanala na mostu. Tisti bolj široki plujejo izredno previdno, tisti ozki pa malce hitreje. Imaš strokovnjake, ki se smeje in z eno roko – z drugo mahajo – vozijo po kanalu in imaš take, pri katerih kar naprej neka škriplje – ko zadenejo rob kanala - železno konstrukcijo. Le ti vozijo s spuščeni odbojniki na boku! Slej ko prej imajo vsi srečo, da pridejo skozi. In tam vidiš, kako se iz izpušnih cevi črno pokadi. Ko so čez, vsi polni adrenalina, pravijo plin do dna.

Zanimivost je ta, da je pri mostu le manjše pristanišče. Glavno pristanišče v mestu je nekoč imelo vhod iz reke, ki je vsaj 10m nižje in je nekakšna slepa pot. Pot do mestnega pristanišča tako vod čez 2 zapornici.

Med potovanjem v notranjost se začenjajo prvi vinogradi. Zopet zamudiva vinsko žurko. Pospravljajo stojnice, odpadke, zibajoči posamezniki.

Tonnere.

Draga je rekla: A ja, voda. Na poti se oprimeš vsake zanimivosti, da le čas lepo mine. Meni se je zdel pa izvir veličasten. Okrogel, s strehico okoli in intenzivno 'globoko' vodo. Mesto pa prazno.

Še eno pristanišče ob kanalu. Nemci so že tu. Ta glavni! Jeva v LA PATATERIE. Nič se ne moreš zmet. Moraš pokazat na sosedov krožnik. In tam mleto meso. Je pa hamburger boljši. Osebje ima v spodnje predelu telesa močne bolečine. Prosim ne zamerite mi. Spanje Langres (N47.85753 E5.32989). Zdi se mi, kot da sva parkirala ob službenem izhodu ene šole. Samo še en AD je zraven. V bližini boljša mesta za prenočevanje.

18 pon 200 km LANGERS GORE

KAYSERSBERG

Kmečke vasi, poslopja. Intenzivna pridelava. Velikokrat vidva lavoar, skupne pralnice. In v eni takih sva opazila največji zamašek na svetu – Ø200x200 tesni pa krpica(?)

Darney, rotni kraj Češkoslovaške države je v Franciji! Pred 6000 vojaki prostovoljci so razglasili nedvisnost leta 1918. Nič, počasi rinemo na vzhod.

Slap **Tendon**. Okoliški gozd v vlagi in ves poraščen z mahom. Lepo samo pot do parkirišča zahteva hrabrost.

Greva v hrib. Ovinkasta ceta z gosto meglo. In na vrhu ... megla! Saj gre sedaj samo navzdol v Alzacijo. Med spuščanjem se arhitektura spremeni. Hiše postanejo bolj nemške. Take s tramovi. Sva na PZA Kayserberg. Na ta velkem, pri centru mesta. Iz aero posnetka je videti ogromno, v živo pa zasedeno! Plačljiv paking, dobiš pa še vodo in wc. Morava na postajališče za avtobuse. (N48.13616 E7.26191). Pred večerom še v mesto. Ja in to je to. Pač malce več slikic namesto besed. Ko se vrneva, so parkirni prostori za avtobuse zasedeni z AD.

Nad mestom med vinogradi je pokopališče vojakov iz II. svetovne vojne. Z muslimanskimi imeni. Na vseh teh obeležjih pa v francoščini piše: Umrli za Francijo. Pot sem izbral tako, da vijugava med vinogradi in vasicami. Ja videti je, da imajo povsod enak stil gradnje, s tramovi. Vendar vseeno je lepo. Ta mesteca morate videti, pa saj tako in tako ne boste imeli dovolj časa.

Mesteca – vasi – vredne ogleda.

KAYSERSBERG *
EGUISHEIM **
RIQUEWIHR *
RIBEAUVILLE *
BERGHEIM **
ST. HIPPOLYTE
DAMBACH LA VILLE
OBERNAI *

Kip svobode v New Yorku je darilo Francije Ameriki. Naredili pa so ga v **Colmar**-ju. In zopet zanimivo krožno krožišče.

Zanimive cene prenočišč. Od 50-60€na noč za do dve osebi oz. tja do 350€ za en teden. V romantični vinski vasi.

Na cesti(pločniku) naletiva na zanimivost. Prevozna polnilnica vina. Prikolica z polnilnico, gre na kljuko osebnega vozila. Pole steklenice letijo kot za stavo.

Malce se dvignemo, pa čez hrib v samostan. Je precej visoko z lepim razgledom. Na skali se lepo vidi rečni prod. Tako visoko? Pozlačena kapelica se najbolje vidi, če plačaš, da ti svetijo luči. In ko se najde dobra dušica in izkašlja euro, ljudje kar deremo notri. Sta dve, barvno različni. Samostan je ženski. Imajo pa tudi poslovne predstavitve. Celoten kompleks pa seže globoko v gozd, kjer je možno najti stare zidove, prehode med njimi, tlorise zgradb. Videti je, da je kraj naseljen že zelo dolgo in v večjem obsegu kot zdaj. Spet nekaj, za kar prijetno porabiš čas. Spanje Obernai. (N48.45980 E7.48626). Jutri gremo domov.

20 sre 435 km OBERNAI POT MUNCHEN
21 čet 314 km MUNCHEN POT DOMOV

Zadnji dan smo spali ob jezeru pri Minchenu. Bili so komarji in edinkrat nemirna noč zaradi domačinov. Mislim, da bi lahko bilo bolje.

In na koncu. Če ste prišli do sem, še video na YOUTUBE 2x. Ključne besede. Francija 2013 1/2 in...2/2

Bila sva drugič za avtodomom. Najprej 3x potrkati ob les. Brez praske! Nobenih težav z obvladovanjem AD. Brez nevarnosti. Ne domačinov, ne Romunov s kavicami. Brez problemov zaradi AD, parkinga, vode. Plan vode je bil vsak drugi dan po 2€. Spala na PZA samo zaradi poti. Prostorov – brezplačnih – je ogromno.

Še enkrat stran, ki mi je služila kot osnovni vir info za AD - <http://www.campingcar-infos.com/index1.htm>. Ko sem začel z pripravami – jan 2013 - je bilo v Franciji cca 7600 mest, danes – oktober - za Francijo cca 8100 mest.

va tudi spala samo mi dva na tistem mestu. Mogoče malce večja poraba. Če grem nekam, na bencin ne gledam. Če želim videti, potem plačam. Če želim prihraniti sem doma. Sva se pa ene 4x grela, pa topla voda vsak dan. Mogoče je tudi to nekaj. Zneski do 15 € so kruh in pecivo zjutraj. 3x jedla zunaj: 2x francija, 1x Nemčija. Najem AD pod črto za 21 dni/nočitev = 1840€

Slaba stran: Zaradi velikost vozila, z AD pa le ne moreš kamorkoli in navigacija GARMIN.

Še nekaj dejstev poti.

		km	OD	KAJ	DO	km/DAN	BENCIN	€/L	LITROV	CC	HRANA
1	pet	122 km	DOM	VOŽNJA	JESENICE	248	38,16	1,345	28,37		
2	sob	663 km	JESENICE	VOŽNJA	AC DE	711	101,35	1,299	78,02		3+25
3	ned	504 km	AC DE	VOŽNJA	BELLICOURT	516	47,77	1,318	36,24	2,00	4
4	pon	187 km	BELLICOURT	SOME WW I	TREPORT	235	45,85	1,329	34,50		12
5	tor	164 km	TREPORT	STENE	HONFLEUR	210	47,13	1,315	35,85	10,00	9
6	sre	178 km	HONFLEUR	WW II	SAINTE MARE GLESE	149					13,5
7	čet	212 km	SAINTE MARE GLESE	PLAŽE	GOUVILE SUR MER	260	68,55	1,315	52,13		7,30
8	pet	222 km	GOUVILE SUR MER	SANT MALO	ERQUY	272				8,00	10,50
9	sob	173 km	ERQUY	RDEČE SKALE	LANNION	179	57,37	1,308	43,86		20
10	ned	125 km	LANNION	SKALE	HUELGOAT	115					7,1
11	pon	215 km	HUELGOAT	OBALA	POINT SAN MATHEIEU	202					8,15
12	tor	209 km	POINT SAN MATHEIEU	CAP	CAP SIZUN	251	78,87	1,309	60,25		58,59
13	sre	183 km	CAP SIZUN	CONCERNAU	RIANTEC	240					19,75
14	čet	223 km	RIANTEC	KAMNI + MOČVIRJE	PRINQUIAU	171	40,77	1,288	31,65		20,8
15	pet	247 km	PRINQUIAU	LOARE	CHATEAU VILLANDRY	297	49,79	1,289	38,63		32,45
16	sob	108 km	CHATEAU VILLANDRY	GRADOVI	CHATEAU CHAMBORD	211				4,00	
17	ned	345 km	CHATEAU CHAMBORD	GRAD+POT	LANGERS	329	50,04	1,319	37,94		32,75
18	pon	200 km	LANGERS	GORE	KAYSERSBERG	237	49,00	1,309	37,43	7,00	25,21
19	tor	131 km	KAYSERSBERG	VINSKA CESTA	OBERNAI	122	44,95	1,307	34,39		60,5
20	sre	435 km	OBERNAI	POT	MUNCHEN	485					66,6
21	čet	314 km	MUNCHEN	POT	DOM	521	94,10	1,459	64,50		
22	pet	81.3km	DOM	VRAČILO	NM 9:00		74,20	1,345	55,17		

Andreja & Brane